

ISK a informace

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 28/13

V Lucemburku dne 14. března 2013

Rozsudek ve věci C-420/11

Jutta Leth v. Rakousko, Land Niederösterreich

Neprovedené posouzení vlivů záměru na životní prostředí v rozporu s unijním právem nezakládá samo o sobě odpovědnost státu za čistě majetkovou újmu

Tato odpovědnost může nicméně vzniknout, zejména pokud vnitrostátní soud dospěje k závěru, že je dána přímá příčinná souvislost mezi neprovedením posouzení a způsobenou újmou, jako je například snížení hodnoty nemovitosti způsobené rozšířením letiště

Letiště ve Vídni bylo od přistoupení Rakouska k Evropské unii v roce 1995 několikrát přestavováno a rozšiřováno, aniž byly předtím posouzeny vlivy těchto záměrů na životní prostředí. V průběhu prací J. Leth již bydlela v domě, který vlastní a který se nachází v bezpečnostní zóně letiště. Žalovala rakouský stát a Land Niederösterreich (spolkovou zemi Dolní Rakousy) u rakouských soudů. Z titulu náhrady škody se domáhá, aby jí byla zaplacená částka 120 000 eur z důvodu snížení hodnoty jejího domu způsobeného zejména hlukem z letadel. Kromě toho se domáhá určení odpovědnosti státu a spolkové země za škody, které budou konstatovány v budoucnu. Své návrhy zakládá zejména na porušení směrnice 85/337¹, která vyžaduje posouzení vlivů veřejných nebo soukromých záměrů na životní prostředí, které mohou mít v tomto ohledu značný dopad.

Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko), který má v posledním stupni rozhodnout tento spor, se táže, zda povinnost příslušných vnitrostátních orgánů provést posouzení vlivů záměrů na životní prostředí může chránit dotyčné jednotlivce před čistě majetkovými újmami způsobenými záměrem, který nebyl předmětem takového posouzení.

Z rozsudku Soudního dvora z dnešního dne vyplývá, že jelikož směrnice vyžaduje posouzení vlivů takového záměru, jako je výstavba nebo rozšíření letiště, na životní prostředí, musí toto posouzení, jestliže má tento záměr vliv na užívání hmotného majetku, určit, popsat a posoudit přímé a nepřímé vlivy hluku na člověka. Nicméně protože posouzení nezahrnuje vlivy záměru na hodnotu hmotného majetku, nevztahuje se na hodnotu dotyčné nemovitosti.

Majetkové újmy jsou nicméně v rozsahu, v němž jsou **přímými hospodářskými důsledky** vlivů záměru na životní prostředí, pokryty cílem ochrany sledovaným směrnicí.

Za okolností, kdy má vystavení hluku, které vyplývá z uskutečnění záměru, značné vlivy na člověka – je-li obytný dům zasažený tímto hlukem, je méně vhodný k plnění své funkce, a je-li ovlivněno životní prostředí člověka, jeho kvalita života a případně jeho zdraví – může tedy být snížení majetkové

¹ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40), ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 (Úř. věst. L 156, s. 17).

hodnoty tohoto domu přímým hospodářským důsledkem takových vlivů na životní prostředí, což je třeba v jednotlivém případě přezkoumat.

Nicméně kromě ověření, že cílem porušené právní normy Unie je přiznat práva poškozeným jednotlivcům, jak je v projednávaném případě prokázáno, a že porušení této normy je dostatečně závažné, je nezbytnou podmínkou nároku na náhradu škody skutečnost, že existuje přímá příčinná souvislost mezi dotčeným porušením a způsobenou újmou, přičemž je věcí vnitrostátních soudů, aby v souladu s pokyny poskytnutými Soudním dvorem ověřily, že tato příčinná souvislost existuje.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že i když směrnice stanoví posuzování vlivů veřejného nebo soukromého záměru na životní prostředí, neuvádí hmotněprávní pravidla týkající se vážení vlivů na životní prostředí s jinými faktory. Navíc směrnice ani nezakazuje uskutečnění záměrů, které mohou mít negativní vlivy na životní prostředí.

Proto z okolnosti, že v rozporu se směrnicí nedošlo k posouzení vlivů záměru na životní prostředí, nevyplývá samo o sobě právo jednotlivce na náhradu čistě majetkové újmy způsobené snížením hodnoty jeho nemovitosti, které bylo vyvoláno vlivy daného záměru na životní prostředí. Toto zjištění vyplývá z unijního práva, aniž jsou dotčena méně omezující pravidla vnitrostátního práva v oblasti odpovědnosti státu.

Je nicméně věcí vnitrostátního soudu, aby ověřil, zda jsou dodrženy požadavky unijního práva použitelné na právo na náhradu škody, zejména existence přímé příčinné souvislosti mezi tvrzeným porušením a způsobenými škodami.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499